

SIEMENS INTERN

Mandag 26. mars 1973. Nr. 2.

Fleksitid som prøveordning på Linderud og Sluppen

I mars ble det innført flexi-tid på Linderud - i første omgang som en prøveordning for avdeling markedsføring materiell og en gruppe i regnskapsavdelingen. Tilsammen er det ca. 60 medarbeidere som har fleksitid i prøvetiden, som vil vare til 15/6.

Også på Sluppen vil det i nær fremtid - antagelig i løpet av april måned - bli satt ut i livet en tilsvarende prøveordning. Her blir det en gruppe på ca. 50 medarbeidere i tavlemontasjen i Sterkstrømfabrikken som skal forsøke ordningen sammen med ca. 10 medarbeidere i planlegningsavdelingen i samme fabrikk. Også en gruppe i Elektrovarmefabrikken på ca. 10 personer skal være med i forsøket.

Forutsatt at forsøkene svarer til forventningene, er det bedriftens hensikt å la alle som det av praktiske grunner er mulig for, få anledning til å utnytte fleksitidens fordeler. Det innebærer at man kan komme og gå innen visse klokkeslett om morgenen og ettermiddagen, men selv passe på at man arbeider det riktige tidsrom over en lengere periode.

Nå er det ikke bare barna som skal få anledning til å trimme på Linderud. Fra 1. mai står den kommunale idrettsplass ferdig - om-sider, må man vel tillate seg å si. Det blir en stor begivenhet for bedriftsidretten i Siemens, og vil sikkert komme til å blåse nytt liv i mange idrettslige disipliner hos oss. Vi er sikret banen 3 ganger i uken - mandag, onsdag og fredag kl. 16 - 17.30.

SIEMENS

"Fuglen" blir borte

"Fuglen" - HS-monogrammet over vårt merke SIEMENS - blir borte fra 1. oktober 1973. Det betyr at vårt fir-mamerke fra samme tidspunkt vil bli SIEMENS - kort og godt, felles over hele verden og for alle selskaper innen konsernet. De nåværende regler for merket og bruken av det gjelder forretningsåret ut.

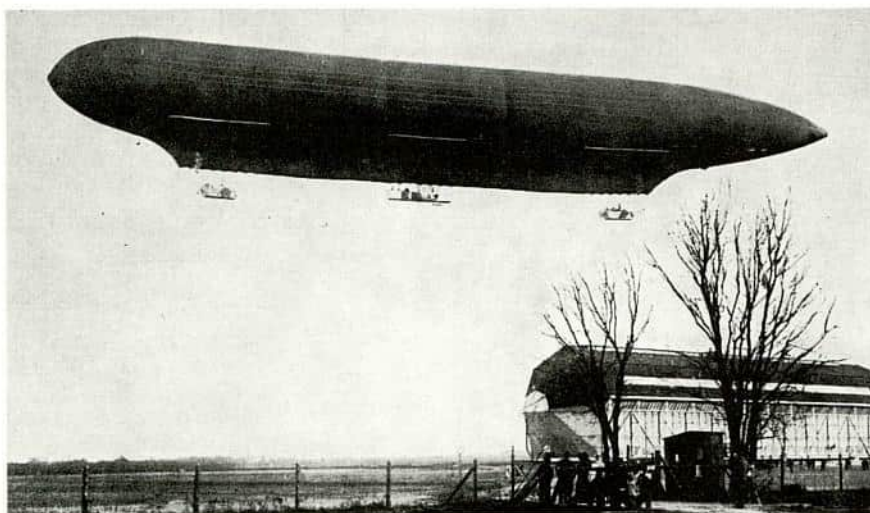
Siemens Intern til kunder og forbindelser

Neste nummer av Siemens Intern kommer allerede 27. mars. Det blir et spesialnummer som inneholder Direksjonens kommentarer til forretningsåret 1971/72 m.v., regnskapsoversikt, artikler om vår virksomhet i fjor og annet som vi tror kan være av interesse for våre egne ansatte, kunder og andre forbindelser. Nummeret blir på 16 sider og trykt i 4 farver. Man kan gjerne si det blir en slags "journalistisk årsberetning" med letleselige fremstillinger av de forskjellige sider ved Siemens.

Spesialnummeret blir som vanlig sendt alle ansatte og pensjonister. Videre blir det sendt alle katalogmottakere innen elverk, industri, installatører, handel, skip og automatisering. Videre går det ut på kundelistene til Seksjonene Elektromed og Teleteknikk, ved siden av at det sendes aviser og tidsskrifter.

Nummeret skal også benyttes som firmabrosjyre ved kundebesøk o.l. De enkelte regioner, seksjoner og sentralavdelinger vil derfor få et passende opp-lag til rådighet.

Styrbart luftskip og andre Siemens-produkter

I februar hadde Aftenposten en artikkel om Gidsken Jakobsen, Nordens og Norges første kvinnelige pilot. Beretningen om den fargerike Narvik-jenta fikk endel Siemens-ansatte til å stusse. Hun fortalte nemlig at hennes første fly var utstyrt med en 9-sylindret Siemens motor Sh12 på tilsammen 120 hestekrefter.

Få vet at vårt firma engang var en pioner-bedrift innen luftfart. Engasjementet begynte i 1907, da Siemens mottok en bestilling fra den preussiske generalstab på et styrbart luftskip. Bestillingen ble overlatt til Schuckert-fabrikken og man laget en ny type luftskip. Siemens-konstruksjonen hadde i motsetning til grev Zeppelin's prototyper intet ribbe-skjelett. Det var kun gassstrykket som hindret skipet fra å klappe sammen. Med to motorer gjorde fartøyet 20 meter i sekundet, og var der ved i lengre tid regnet for å være verdens raskeste.

Wilhelm Siemens var personlig interessert i prosjektet. Han skjønte imidlertid snart at fly ville være luftskipene overlegne - ihvertfall i krig. Dengang var det ingen selvfølgelig iakttagelse. Flyene ble kun sett på som spennende sirkusattraksjoner, et syn som ble delt av oppdragsgiverne i forsvaret. For egen regning begynte likevel Siemens å pusle med flykonstruksjoner.

Den 1. verdenskrig brøt ut. Allerede etter et par uker omprioriterte Krigsministeriet, og det ble nå satset på bygging av fly.

Det "elastiske", styrbare Siemensluftskip var verdens hurtigste med sine 20 m. i sek. Til skipet ble også bygget en kjempehangar som kunne dreies 360 grader alt etter vindretningen.

Dynamowerk i Berlin og transformatorfabrikken i Nürnberg ble delvis satt inn i flyproduksjonen. Dynamowerk anla sogar en egen testflyplass. Spesialiteten var tunge bombefly. I 1914 konstruerte man et to-motors fly - dengang en revolusjonerende nyhet. En forbedret 3-motors utgave ble seriefremstilt (780 hk, 2 tonn bombelast). Man jobbet også på spreng med et kjempefly. Flyet ble først ferdig da krigen var over, og det var på det tidspunkt verdens største (6 motorer, 1680 hk).

Men det var innen flymotor-fabrikasjonen at Siemens nådde lengst. Datidens rekkemotorer med væskekjøling var lite egnet for fly, til det var kjølesystemet for tungt og sårbart. Utnyttet man vinden fra propellen, fikk bare den forreste sylindren skikkelig kjøling. Siemens valgte derfor å plassere sylindrene i samme plan rundt veivakselen (stjernemotor). Prinsippet var allerede kjent, men Siemens videreutviklet patentet og klarte å fordoble motoreffekten.

Motoren fikk 11 sylindere og 240 hk. Typebetegnelsen Sh3 ble verdensberømt. Under nesten hele 1. verdenskrig ble samtlige hastighets- og høyderekor der satt med fly som anvendte denne motoren.

SEA

25 års jubilant:

20/4: Montør Eystein Hoseth, S/T

68 år - oppnådd pensjonsalder:

3/3: Siv.ing. Jacob A. Wille, S/O

11/4: Ingeniør Arne Johan Høeg, S/T

16/4: Lagereksp. Kristian Zetlitz, S/O

26/4: Fagarb. Asbjørn Andersen, S/T

Velkommen nyansatte!

Oslo:

Liv Granøien, Markedsføring materiell

Thor O. Bie, Svakstrømsfabrikken

Karin Berntsen, Kantinen

Ronny Andresen, Posten

Irene Lilløe-Olsen, Sentralen

Edel Harsvik, Regnskapsavdelingen

Siri Berg, Automatiseringsavd.

Tove Brandt, Vikar - posten

Kari Mortensen, Telex

Kjell Adeler, Telekomponenter

Reidun Hansen, Telex

Kjell Dahl, Lager

Anne Blom Pettersen, R/Ø Installasjonsavd.

Finn Arne Hansen, Lager

Per Sætre, Lager

Kenneth Kristiansen, El.med.

Arild Geir Hammer, El.med.

Carl Johan Hansen, Lager

Einar Halle Anderson, El.med.

Per-Ola Hulth, El.med.

Bergen:

Alf Magne Rasmussen, El.med.

Torhild Kaldestad, El.med.

In memoriam

Kristian Wiggen døde 20. januar 1973 i en alder av 59 år. Han ble ansatt ved Sterkstrømsfabrikken i 1963, og var hele tiden knyttet til avd. 506 - Pakkeri/varemottak.

Kristian Wiggen var en solid og dyktig spesialarbeider som opp gjennom årene, inntil sykdom støtte til, la ned mangt et godt arbeid i fabrikken. En stillfarende og omgjengelig mann var han, - vel ansatt av foresatte og arbeidskamerater.

Han savnes av mange venner her, og vi lyser fred over hans minne. O.H.

Hjertelig takk

for gaver og hilsener på min 50 års dag.
Bjarne Skodbo.

Region Nords omsetning ble 99 millioner

Regionens omsetning siste forretningsår var 99 millioner kr. Dette innebar en økning på 14 mill. kr. eller 16% fra året før. Den største del av økningen noterte industri- og kraftanlegg seg for. Resultatene fra de to fabrikker Elektrovarmefabrikken og Sterkstrømfabrikken blir ikke tatt inn i regionresultatene, men registrert for seg. Vårt regnskapsår avsluttes 30/9.

Bestillingsinngangen viste ingen fremgang ved regnskapsårets avslutning - økningen på 6-8% var ikke mer enn prisstigningen. Men pr. i dag kan vi konstatere at bestillingsinngangen i løpet av de siste 5 måneder har tatt seg godt opp, og at vi er i rute igjen i forhold til plantallene. Vi har en ordresreserve på 86 mill. kr., og det er vi fornøyd med.

12 supply-skip

En sektor som tegner godt for tiden er skipssektoren. Det kan være verdt å nevne at vi har fått bestilling på de elektriske anlegg ombord i 12 supply-skip, som skal bygges av verft i Møre for oljeindustrien. Skipene er på størrelse med store trålere, og skal forestå tilbringertjenesten og manøvreringen med å få plattformene på plass i sjøen.

Anlegg

Av større, interessante anlegg som ble overlevert ifjor nevner vi: Grubeheis på Løkken for Orkla Grube AB

Apparatanlegg ved Klæbu transformatorstasjon

El.anlegg med automatiseringsutstyr til Trøndermeieriet

Utvidelsen av sentralbygget ved Sentralsykehuset i Trondheim

Yrkesskolesentret på Brundalen i Trondheim

Av større bestillinger nevner vi:

Apparatanlegg for Lakselv transformatorstasjon for Norges Vassdrags- og El. vesen

Apparatanlegg for Sjøna Kraftverk, Helgeland Kraftlag

Apparatanlegg og utendørs brytere for Grytten Kraftstasjon ved N.V.E.

El.installasjoner i Adresseavisens nybygg

El.høy- og lavspentinstallasjoner for Aker mek. Verksted på Verdal

Installasjoner ved utvidelsen hos Nidar-Erbe

El.anlegg ved 3. byggetrinn Risvollan ved Trondheim Kommune.

25% utvidelse av Elektrovarmefabrikkens areal

I den senere tid har anlegget på Sluppen vært preget av hektisk byggevirk-somhet. Shoveldosere og gravemaskiner har vært i sving, og karavaner av lastebiler har gått inn og ut av området.

Siden aktiviteten har foregått på baksiden av Elektrovarmefabrikken, har vi avlagt lederen for fabrikken, overingeniør Olav Heggland, et besøk for å høre hva det hele dreier seg om.

— For å si det kort, så er det 4.trinn av utbyggingen av Sluppenområdet, eller 3.byggetrinn for Elektrovarmefabrikkens vedkommende.

— Hvorfor bygger vi ut fabrikken nå? Det snakkes jo overalt så mye om dårlige tider.

— Den noe lavere aktivitet som merkes overalt har for vårt vedkommende blitt kompensert med en stadig økende interesse for og etterspørsel etter våre produkter, og da vårt nåværende produksjonsanlegg i dag er utnyttet maksimalt, må vi utvide.

— Hvor stor blir utvidelsen?

— Tilbygget får ca. 2.200 m² gulvflate fordelt på to plan, og representerer således en økning på ca. 25% av det areal vi i dag disponerer. Tilbygget vil i

første omgang bli brukt som ferdigvare-lager, og vil således frigjøre for produksjon ca. 1.000 m² i det eksisterende anlegg som i dag brukes til ferdigvarelager.

— Når skal tilbygget stå ferdig?

— Etter planen skal bygget overleveres før sommerferien i år.

— Blir det noen utvidelser på personnellsiden i forbindelse med det nye byggetrinn?

— Ikke umiddelbart, men vi regner med å øke antall ansatte fra de ca. 165 vi er idag til ca. 200 når dette byggetrinnet er fullt utnyttet.

— Fortsetter denne gunstige utviklingen, blir det vel snart behov for ytterligere utbygging. Er det plass for flere byggetrinn på den tomten Siemens har på Sluppen?

— Ja, det er prosjektert med enda et byggetrinn i forbindelse med fabrikkens nord-østlige hjørne, og fullt utbygget vil Elektrovarmefabrikken på Sluppen ha kapasitet til å produsere ca. 650.000 ovner i året.

Vi takker Heggland for disse beroligende ord og ønsker lykke til videre med utbyggingen.

— tt —

Det myldret av store og små Siemens-løpere i løypene

Søndag 18. februar var det liv på Siemenshytta - ja, vi kan aldri huske å ha sett så mange mennesker der noen sinne. Grunnen? Siemenslaget i Oslo arrangerte skidag for ansatte m/familier, og det var små og store ute i løypene fra kl. 12.00 til kl. 15.00.

De aller yngste gikk en kort sløyfe - laget spesielt for de mellom 0 og 7 år. På nysmurte ski strøk de rundt i løypa, og vi så mang en ny Oddvar Brå og Berit Mørdre blant de håpefulle. Litt var det vel kanskje å utsette på stilen her og der, men fort gikk det og alle klarte å komme i mål.

Debutant Derrick.

Racerne fant vi i barneklassene mellom 7 og 15 år. Disse gikk den "voksne" løypa på tid - og her telte det å være raskest. Det viste seg at til og med mange av de voksne ikke klarte å gå løypa like raskt som disse. Det var virkelig kniving om sekunder, og vi fikk mange artige dueller ute i løypa og ved målområdet.

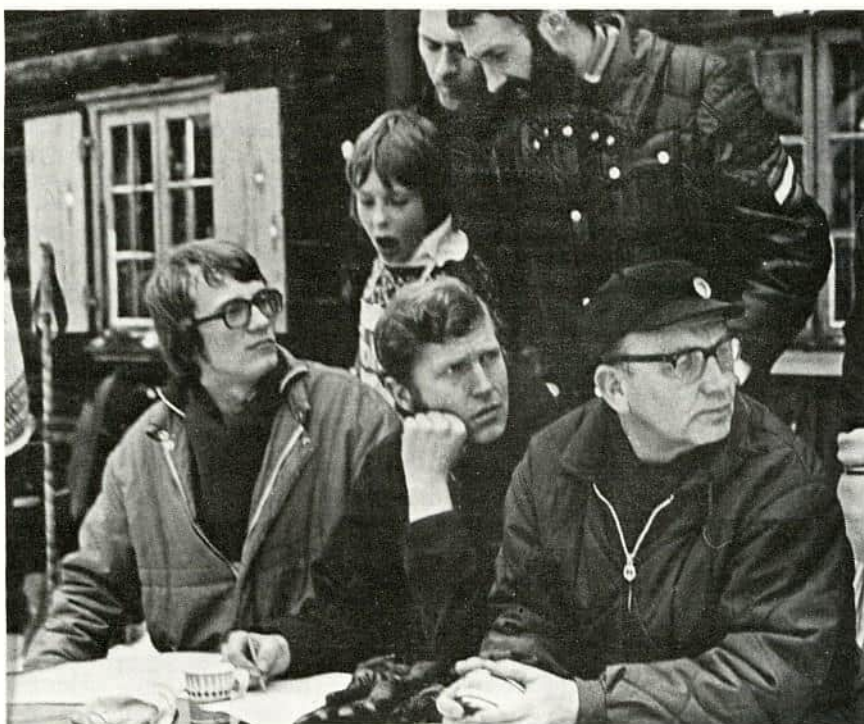
De voksne gikk på idealtid. Noen raste gjennom den 2,5 km lange løypa på under ti minutter. Det ble snart klart at disse ikke ville klare å nå opp - uerfarne skiløpere i alle aldre sørget for det. En engelskmann som gjorde sin debut på ski telte ikke med - han kom imål etter at tidtagerne hadde pakket ned vekkerklokka, og ville således ha trukket idealtiden så langt ned at han ville ha vunnet suverent. Det ble derfor opprettet en internasjonal klasse, hvor han var den soleklare ener.

For barna var det premieutdeling i hytta umiddelbart etter rennet. Alle fikk sin velfortjente hederspris og applausen runget i peisestuen for alle premievinnerne. Noen store og misunnelige øyne kunne man nok se når de fremste fikk sine store pokaler, men når de selv ble ropt opp og fikk sin pokal var det hele glemt.

Vennligst gi meg løype.

For de voksne fant premieutdelingen sted på Holmenkollen fredag 23. februar, hvor det ble arrangert skifest for deltagere og andre interesserte. Også dette arrangement vil undertegnede beskrive som en ny fjær i hatten for Siemenslaget. Det var lagt opp til et koselig samvær med kolleger og ektefeller, og forventningene ble langt overskredet. Vi tror at alle - både "eldre" og yngre - fant seg vel til rette. Kanskje er dette det første skritt til at lagets bestrebelser på å få den "eldre" garde med seg skal lykkes?

Granskende dommerblikk.

Startatmosfære.

Og har du vunnet, så kan du få. Men har du ikke, så må du gå.

Premielister

Klasse 0 - 7 år:

- Anita Jørgensen
- Anita Jansen
- Tone Pedersen
- Nina Jørgensen
- Marianne Pedersen
- Cathrine Pedersen
- Erik Solbakken
- Henrik Solbakken
- Tord Berntsen
- Bjørn With

Klasse 7 - 9 år:

- 1. Torbjørn Nerland
- 2. Øyvind Bråten
- 3. Anne Britt Djuve
- 4. Jan Ivar Skaar
- 5. Jon Ove Scheie
- 6. Rune Jansen
- 7. Bente Varly
- 8. Verner Hjelt
- 9. Hans Otto Hagen
- 10. Thorbjørn Lia
- 11. Marianne Gulliksen

Klasse 9 - 11 år:

- 1. Amund Djuve
- 2. Roger Pedersen
- 3. Arne Ole Vold
- 4. Tony Berntsen
- 5. Jan Gunnar Tørud

Klasse 12 - 15 år:

- 1. Anita Vold
- 2. Harald Nerland
- 3. Tone Berntsen
- 4. Frode Pedersen
- 5. Trine Hæger
- 6. Betina Skofteby
- 7. Lene Tørud
- 8. Tor Erik Skaar

For herrenes og damenes vedkommende (idealtid) var det bare premie til de seks beste i hver klasse. Det startet 37 voksne ialt i rennet.

Damer:

- 1. Inger Johanne Lia
- 2. Solveig Hjelt
- 3. Gerd Vold
- 4. Aud May Hovin
- 5. Audrey Young
- 6. Kari Brenna

Herrer:

- 1. Leif Johansen
- 2. Ole Hoelstad
- 3. Eivind Vold
- 4. Arne Pedersen
- 5. Willy Berntsen
- 6. Petter Brenna

Internasjonalt:

- 1. Derrick Wallace

Premiene var meget fantasifulle og populære. Sjelden har vi hørt slike lattersalver i løpet av noe så alvorlig som en premieutdeling. Rennet frister så absolutt til gjentakelse neste år!!!

Trio

Med jubilanter på årsfest i Siemens Trondheim

De tretten tilstedeværende jubilanter:
Foran fra venstre: Gunnar Wiig, Richmond Nordberg, Johan Nilsen, Hanna Fisknes, Thor Bertelsen, Odd Brustad.
Stående bak: Harry Torp, Reidar Stokkan, Edin Evensen, Anders Braa Stene, Asbjørn Nordmark, Johannes Hellesvik og Haldor Lund Eliassen.
Tre av de hedrede var ikke til stede på festen: Fridtjof Andreassen, Ivar Dragseth og Trygve Opheim.

Fredag 10. februar gikk Siemenslagets fest av stabelen på Hotell Prinsen i Trondheim.

Foruten alle ansatte var også firmaets pensjonister invitert. Spesielt innbudt var 16 personer som har mere enn 30 års virke i firmaet bak seg. Spesielt hyggelig var det at adm.direktør Selmer og frue kunne delta i festen.

Årets meny var:

Coctail, Laksetoast, Kalvefilet Singapoor (Kalvefileter i fløtesaus m/champignon og ananas), Mocca Parfait, Kaffe avec.

Etter at coctailen var fortært og de 320 gjestene hadde satt seg til bords, ønsket Doris Richter velkommen fra festkomiteen, og toastmaster Olav Heggland overtok styringen av festmåltidet.

Etter at hovedretter var fortært, slapp så de første talerne til. Først en beretning om Siemenslagets virke siste år ved formannen Øyvind Hernes. Det fremgikk av talen at Siemenslaget seiler i medvind, noe ikke minst den store medlemstilgangen og aktivitetsøkningen tyder på.

"Rikets tilstand"

"Beretningen om rikets tilstand" ble gitt av direktør A. Johnsen. Han kom inn på Region Nord's - og spesielt fabrikkens - resultat i året som gikk. At Sterkstrømfabrikken, til tross for de vanskelige markedsforhold med lavkonjunktur, kom gjennom året uten underskudd var meget respektabelt. Videre er det ekstra hyggelig at Elektrovarmefabrikken under slike forhold kan oppvise et pent overskudd.

Direktør Johnsen takket til slutt alle medarbeiderne for den gode innsatsen

O. Heggland krydret det ellers så velsmakende måltid med små historier om østers og andre godbiter —

i året som gikk idet han uttrykte håpet om at samarbeid og innsats også måtte få prege det året som vi nå er inne i.

Norges Vels medaljer

Som tidligere nevnt var 16 personer spesielt invitert til denne festen, idet de alle hadde mere enn 30 års tjeneste i firmaet bak seg. De var derved kvalifisert til Norges Vels medalje for lang og tro tjeneste.

De 13 personene som var til stede under middagen, fikk overlevert medaljen av direktør Selmer, som uttrykte glede over å få være blant "sine egne" på en kveld som denne.

En av medaljørene - Verksmester Thor Bertelsen - fylte 50 år samme kveld, og i den anledning fikk han overrakt en bukkett blomster i tillegg til medaljen.

En annen firmaveteran - nemlig Arne Johan Høeg - overtok nå ordet for å

prise de tilstedeværende damer. Den velformede talen, som var litterært fundert, ble meget godt mottatt.

Tilslutt takket Olav Hatling for maten, og festen gikk over til den mere uhøytidelige del.

Samtidig med at kaffe avec ble servert i salongene inntok våre tradisjonelle festmusikanter, Trio Fiesta, podiet, og dansen var snart i full gang.

Festen varte til ut i de små timer, og skal en dømme etter hvor mange som ble igjen til siste slutt, var festen meget vellykket.

Festkomiteen hadde vært forutseende nok til å ordne med busser til hjemtransporten, for det kan bli tendenser til kø når ca. 300 personer skal ha drose samtidig.

Vi takker festkomiteen for en hyggelig Siemensfest.

— tt —

Det går mot kretsm. for herrelaget i S/T

Det er for tiden stor spenning i håndballkretser i Trondheim. Damelaget holder en fin 3. plass i 2.divisjon, og andrelaget herrer ligger an til en 2. plass i 4.divisjon. Størst forventning har en imidlertid til førstelaget herrer som ifjor kvalifiserte seg for 1.divisjon etter å ha vunnet alle sine kamper i 2.divisjon. Som nykommer i 1.divisjon har de vist en fullstendig respektløs holdning overfor sine presumptivt bedre motstandere. dere.

Det hele begynte allerede i den første kampen hvor de avfeide fjorårets krets-mestre, Forretningsbanken, med 15-12.

Det ble også seier i 2.runde, og da fjorårstoeren, Fjeldseth, i 3.runde ble sendt hjem med et 17-15 nederlag, var det enkelte som ante sensasjon.

Avisomtalen av Siemenslaget utviklet seg fra serierunde til serierunde omtrent som de franske avisomtaler av Napoleons fremmarsj fra Marseille til Paris etter at keiseren hadde flyktet fra Elba.

Stillingen når to serieomganger igjen, er følgende:

Siemenslaget	7	700	98 - 71	14
Saltic	7	502	79 - 77	10
NGU	7	412	79 - 49	9
RIF	7	412	76 - 67	9
NKL	7	322	65 - 61	8
Fjellanger	7	313	77 - 69	7
Fjeldseth	7	214	73 - 83	5
Forretnings-				
banken	7	205	63 - 75	4
Grendahl	7	124	59 - 77	4
SINTEF	7	007	49 - 89	0

I det innbyrdes oppgjør mellom Siemenslaget og Saltic ble Saltic utklasset med sifrene 21-12, så hadde reglene fra for to år tilbake om at innbyrdes oppgjør skulle være avgjørende ved poenglikhet fremdeles stått ved makt, hadde seieren allerede vært klar.

Ledelsen på 4 poeng og 25 overmål burde imidlertid være nok i alle tilfeller.

Vi har også lagt merke til at førstelaget herrer i Oslo topper tabellen i 2.divisjon, og at det ligger an for opprykk til 1.divisjon fra neste sesong av. Det hadde vært interessant med et innbyrdes oppgjør til våren i likhet med hva vi har hatt i tidligere år. — Vi kan derfor bare beklage at den nye ledelsen ikke legger den idrettslige kontakten mellom de forskjellige regioner og fabrikker samme betydning som den gamle ledelsen.

— tt —

Det ble for mange tomme seter

"Det er trist at bussen nå må innstille," sier Fanny Steen. Samtlige i bussen er nok enig. Ruten Schøyen - Linde-rud om morgenen med retur klokken fire har vært drevet i firma-regi. Men fra og med mars var det slutt.

"Spesielt etter en anstrengende arbeidsdag var det deilig å vite at det ventet en god stol i bussen bare fem skritt fra hovedinngangen. Det var hyggelig i bussen - en familiær atmosfære. Alle kjente hverandre. Hvis der var en om morgenen som manglet på holdeplassen, så speidet de andre etter vedkommende og sjåføren ventet."

Bussordningen var et meget prisverdig tiltak fra firmaets side. Idag snakkes det mye om å stimulere kollektivtransporten - hvorfor legger så firmaet ned ruten nå?

— "Kostnadene", sier Erik Bakke i personalavdelingen, det ble for dyrt. Utgiftene økte og billettinntektenes sank på grunn av dårlig belegg av setekapasitet.

teten. Skulle vi fortsette som nå, ville firmaet subsidiere hver enkelt passasjer med 150 kr. i måneden.

— Kunne man ikke legge på billett-prisene?

— Neppe, de fleste var imot drastiske prisforhøyelser - selv om alternativet var nedleggelse av ruten.

— Hva med en mindre buss?

— Den ville bli like dyr fordi vi har en spesiellrabatt på den store. Siemens-turen passet inn i buss-selskapets ruter.

Jaha, så er det altså slutt. Ingen sure miner - vi skjønner at det gikk slik. I grunnen er det ikke synd på oss, vi som kommer frem på under timen. Ærbødig viker vi tilbake for pendleren. Disse bar-kede arbeidstakere som reiser hjem og hiver i seg kveldsmaten før de setter seg på bussen til byen igjen. I denne sammenheng tier vi brydd.

Objektivt sett er vi ikke dårligere stilt enn de fleste andre trafikanter i Oslo. Likevel er vi blitt mentalt handi-

capede. Vi har nemlig fått smaken på en kollektivtransport som fungerer. Vi vet at man på en buss kan lese sin morgen-avis i ro og mak, vi vet at det finnes hyggelige sjåfører, hvis eneste tale ikke er "TREKK BAKOVER I VOGNA". Men fremfor alt, vi har mistet rush-trafikanterens hårdførhet. Vil vi klare å tilpasse oss, eller blir vi trampet ned på holdeplassene og klemt i dørene på T-banen?

Alvstad/markedsseksjonen tenker å spasere til Bislett for der å praie Hasle-bussen med overgang til T-bane ved Carl Berner. Fr. Uggstad/regnskapsavdelingen tar Bærumsbanen, Jartrikken og T-bane. Vi andre må stort sett ta til takke med Galgeberg "ekspressen". Med 150 m mellom stoppestedene, med sitt eldgamle automatgir som krever godt fotarbeid for å holde seg oppreist og med en klaustrofobi-fremkallende kapasitetsutnyttelse, er denne løsningen ikke noe vi ser frem til. Til overmål mangler det 1 minutt på at bussen korresponderer med T-banen.

Man kan bli "matpakke-kjører" av mindre.

SEA

Herrelaget i håndball Siemens Oslo opp i 1. div.

Arne Nordgren i skuddposisjon.

I skrivende stund er det teoretisk ennå ikke 100% klart - men i praksis ligger herrelaget vårt i håndball så langt foran sine nærmeste motstandere at de er klare for opprykk til 1.divisjon fra neste sesong av. Hittil har de ikke tapt et eneste poeng - og målforskjellen er klart bedre enn de øvrige. Med to av bunnlagene igjen har de råd til å tape en kamp og allikevel være sikret.

Lagets kamp mot Arbeiderbladet ble regnet som den avgjørende. Dette laget lå da på 3.plass - tre poeng etter våre egne gutter - og hadde spilt jevnt mot våre to sterkeste motstandere. Det var derfor med en viss spenning at Siemens Intern's utsendte møtte opp for å bivåne begivenheten.

Våre gutter tok straks den spillemessige føringen av kampen, men det varte og rakk før det første målet suste i nettmaskene. Antagelig nerver på grunn av oppgjørets betydning. Det virket som om laget bandt seg - de satset ikke på hurtige angrep, men nærmere en "safe" spillestil, som etterhvert skulle vise seg å være effektiv nok. 5-1 sto det til våre gutter ved pause. Våre forhåpninger om utklassing (gutta mener at 2.omgangen alltid er deres beste) syntes vi ikke slo helt til - selv om sluttresultatet ble 11-4 i vår favør. Antagelig skyldes dette den gjerrige spillestilen gutta la an på i denne kampen. Resultatet ellers var jo klart nok, og stemningen var virkelig høy i garderoben etter at det hele var over. I kampen etter slo gutta seg mer løs og utklasset Nera hele 18-3 til tross for

et utall av forspilte sjanser. Så veien skulle være klar . . .

— Hva kommer det av at dere slår til på denne måten i år, oppmann Arne Norrgren?

— Vi har jo forsåvidt vært nære ved nå et par år på rad, men jeg tror at det er først i år at gutta er blitt så samspilte at vi kan kalle oss et lag. Det er først og fremst laginnsatsen som har bragt oss dit vi nå er.

— Nærmeste mål?

— Det blir 2.divisjonsmesterskapet, som vi har god tro på å klare. Vi har tidligere spilt mot de som leder de øvrige avdelingene og slått de, så mulighetene er der.

Deretter tar vi sikte på å holde oss i 1.divisjon, hvor nivået antagelig er adskillig hardere enn vi er vant til. Dersom vi får skikkelige treningsmuligheter (vi trenger helst et par timer i uken i innendørshall) tror jeg også mulighetene er gode for at vi skal klare en hederlig plassering i 1.divisjon.

— For et par år siden ble det klaget over dårlig rekruttering til håndballen - hvordan er situasjonen nå?

— Idag har vi en god stamme og har også fått mange forespørsler fra nye interesserte. Det er derfor mye som taler for at vi vil komme til å stille to herrelag når neste innendørs-sesong begynner.

Idet bladet går i trykken foreligger bekreftelsen på herrelagets opprykning i første div. I kampen mot Jøtul 20/3 vant Siemens 17-6 og er vinner av sin avd. i 2. div. Semifinalen i div. mesterskapet spilles mot Firmix.

Trærne på Linderud trives ikke

Det ser ut til at de fine gamle trær på Linderud står for fall. I vinter gikk 6-7 store bjerker utenfor fabrikkbygget i bakken for motorsag og øks. Trives ikke trærne på Linderud?

— Nei, det ser dessverre slik ut, sier eiendomsforvalter T. Larsen. Bjerke-trærne som ble felt i vinter var tørre og ble blinket ut allerede ifjor sommer. Hvor lenge de øvrige vil stå, er det ikke godt å si. Det verste er at tuntreet vårt, kastanjen, begynner å bli tørr i toppen også.

— Hva er grunnen?

— Ifølge gartneren at grunnvannsforholdene er forandret i og med de store gravearbeider som ble foretatt her.

— Vil det bli plantet igjen?

— Ja, allerede til våren blir det plantet erstatning for trærne som er hugget. Det blir store, pleiede bjerker på 6-7 meters høyde. Men de kommer nok til å finne seg tilrette her.

Siemenslaget i Oslo vil også gjerne ha med dem som er over 35 år

Kjempekryss i taket - Personalhåndboken kommer

På generalforsamlingen i Siemenslaget i Oslo ble det etterlyst arrangementer som også ville engasjere den del av våre ansatte som har passert de 35. Dessuten etterlyste man 4 orienterende møter som iflg. lovene skulle arrangeres hvert år.

Det første skritt til å utbedre dette ble tatt onsdag 7. februar. For første gang skulle man prøve å arrangere et medlemsmøte uten dans eller annen underholdning enn kåserier. Programmet var:

- Hva er Siemens AG v/direktør N. Simonsen.
- Siemens idag - aktuell film om konsernet.
- På kamerasafari i Afrika v/Arild Hagen.

Oppslutningen var absolutt god - sett ut fra at dette var den første gang et slikt arrangement ble prøvet.

Direktør Simonsen ga en grei innføring i moderfirmaets organisasjon og fikk alle de rare bokstavbetegnelse vi ser til daglig å bli til reelle avdelinger med alle slags arbeidsområder. Deretter viste han oss firmaets offisielle tall for siste forretningsår, og mang en person fikk øynene opp for hvor stort det hele egentlig er. Omsetningen f.eks. var på

linje med et norsk statsbudsjett!

Filmen "Siemens idag" skulle vise de forskjellige områder firmaet beskjeftiger seg med. Imponerende - bevares! - men vi syntes at det hele var presentert på en noe for anmasende måte. Den norske talen hadde litt for mye oppramsing i et heseblesende tempo. Bildene og story'en kunne vel neppe vært gjort annerledes, men når man først skulle legge på norsk tale kunne vel denne vært mer tilpasset våre forhold?

Vi følte oss helt hensatt til "Naturmagasinet" med Fjeldstad da Arild Hagen begynte på sitt fengslende kåseri fra en kamerasafari i Afrika. Usedvanlige bilder ble vist på lerretet og bundet sammen med artige historier av kåsøren ble det hele en uforglemmelig opplevelse.

Sett under ett tror vi at Siemenslaget nå er inne på en riktig linje ved å spre sine aktiviteter på større interesseområder. Dette vil utvilsomt være med på å få flere grupper ansatte aktivt med, - noe som igjen vil bidra til å knytte oss alle mer sammen. Vi venter spent på fortsettelsen fra lagets side, og tror på enda bedre oppslutning når ryktene om dette arrangementet har spredd seg.

Trio

Vår nye personalhåndbok "Vi i Siemens" blir i hendig lommeformat, forteller grafiker Leif Fiskaa.

Blant vårens litterære nyheter på eget forlag vil utvilsomt "Vi i Siemens", Personalhåndbok, komme til å vekke berettiget oppsikt.

— Hvorfor egentlig?, grafiker Leif Fiskaa?

— Jeg forstår det slik at personalhåndboken har vært ventet på lenge, og at det er et stort behov for den . . .

— Har det vært mye arbeid med den?

— Etter å ha holdt på med den selv i et år, forstår jeg godt hvilke problemer man har hatt å stri med.

— Men nå er de altså løst?

— Ja. Utstyrmessig blir det en plastperm i "lommeformat", og den kommer til å inneholde både tekst og bilder av interesse for de ansatte i Siemens. Den blir sendt alle medarbeidere og gitt til alle nyansatte i tiden fremover.

SIEMENS INTERN

Utgitt av
SIEMENS A/S
Avd. for Markedsplanlegning og
Informasjon

Hvem skal ha ekstra fridager?

Kurs for montører

Bedriftsutvalget i Siemens Trondheim hadde møte den 27/2.

Tilstede var:

A. Johnsen, J. Hellesvik, K. Aune, A. Haugnes, O. Heggland, E. Eriksen, A. Åsdam, B. Almåsbygg, A. Lefring, E. Trapnes, U. Guttormsen, B. Fredriksen, E. Hoseth, K. Flønes.

Følgende saker ble behandlet:

Bestillingsinngang, m.v.

J. Hellesvik refererte bestillingsinngangen og omsetningen. Bestillingsinngangen på landsbasis er 160 mill. kroner i første kvartal og omsetningen var på 127 mill. kroner. Region Nord hadde en bestillingsinngang på 50,3 mill. kroner og en omsetning på 29,4 mill. kroner.

Beskjeftigelsen er for tiden god i elektrovarmefabr., lager og AKA. Når det gjelder montasjeavd. og sterkstrømfabr. er beskjeftigelsen tildels svak.

Verne- og miljøutvalg.

På møte i Bedriftsutvalget den 29.11. 72 reiste tillitsmannsutvalget spørsmålet om opprettelse av verne- og miljøutvalg. A. Åsdam fikk i oppgave fra Bedriftsutvalget å utarbeide et forslag til verne- og miljøutvalgets opprettelse og organisasjon. Utkastet ble diskutert og godtatt. En kom frem til at utvalget bør sette opp budsjett for det som ønskes brukt til verne- og miljøarbeid.

Funksjonærenes tillitsmannsutvalg

Bedriftsutvalget har fra tillitsmannsutvalget for de LO-organiserte fått en henvendelse om hva bakgrunnen i sin tid var for opprettelsen av tillitsmannsutvalget for funksjonærer, og hvilken funksjon dette utvalg er tiltenkt i dag.

A. Johnsen kunne opplyse at ledelsen så utvalget som et hensiktsmessig kontaktorgan mellom ledelsen og funksjonærene. Utvalget har ingen forhandlingsrett, og begrenser seg til å ta opp saker av felles interesse for funksjonærene som ikke står tilsluttet LO. Saken ble endel diskutert og man kom frem til at spørsmålet om funksjonærenes tillitsmannsutvalg må tas opp forhandlingsveien.

Fleksitid

Åsdam redegjorde for innføringen av fleksibel arbeidstid. Han kunne opplyse om at firmaet nå har satt ned en komite bestående av Steg, Bjørntvedt,

"Arbeideravisa", Trondheim har merket seg at Siemens har satt igang kursvirksomhet for perfektjonering og videreutdanning av montørene i de "rolige perioder" som har preget situasjonen i den siste tiden. Avisen skriver:

— Det skjer stadig noe nytt, nytt materiell kommer til, og kravene til all elektrisk installasjon skifter og blir strengere for hvert år. Derfor kreves det idag en utvidet etterutdanning og informasjon om det som skjer innen bransjen, sier ing. Sofus Selven som har ledet denne kursvirksomheten.

— Siden jul har det vært holdt to kurs - dagkurs - for utlærte montører. Disse kursene har strukket seg over 2 uker med et elevtall på 22-23 på hvert kurs. Videre har det for høyspentsektoren vært holdt et 3-dagers kurs med 20 deltagere, for industrimontører et liknende 3-dagers kurs med 40 deltak-

Løken, S/O og A. Åsdam, O. Rygh, S/T. Som en prøveordning har man kommet frem til at man skal gjøre et forsøk med tavlemontasjen og planlegningsavd. i sterkstrømsfabrikken. Det taks sikte på å gjennomføre ordningen i løpet av april måned.

Ekstra fridager

Verkstedklubben forespurte Bedriftsutvalget om hvorfor arbeiderne ikke får ekstra fridager når de har vært ansatt i bedriften i 25 år. Som kjent har funk-

Kursdeltakere, fra venstre Tor Guttormsen, Lars Olav Grande og Arne Johansen får instruksjon av kurslæreren, ingeniør Karl Andresen.

ere, og et kurs for fjernstyringsmontører med 15 deltakere. Utenom dette har vårt kursopplegg omfattet 2 førstehjelpskurs og et orienteringskurs vedrørende startapparater, begge på kveldstid. Deltakere på dagkursene er lønnet etter vanlig tariff, forteller Selven.

— Hvordan er det idag med bestillingsinngangen når det gjelder arbeidsoppdrag?

— De siste 5 måneder - etter avslutningen av driftsåret 1972 som hos oss går ut 30. september - har bestillingsinngangen gledeligvis tatt seg meget godt opp. Vi er idag faktisk i rute igjen i forhold til de plantall som er budsjettet med. Fra påsketider regner vi igjen å ha full beskjeftigelse vor våre montører, sier ing. Selven.

sjonærene 3 ekstra fridager pr. år.

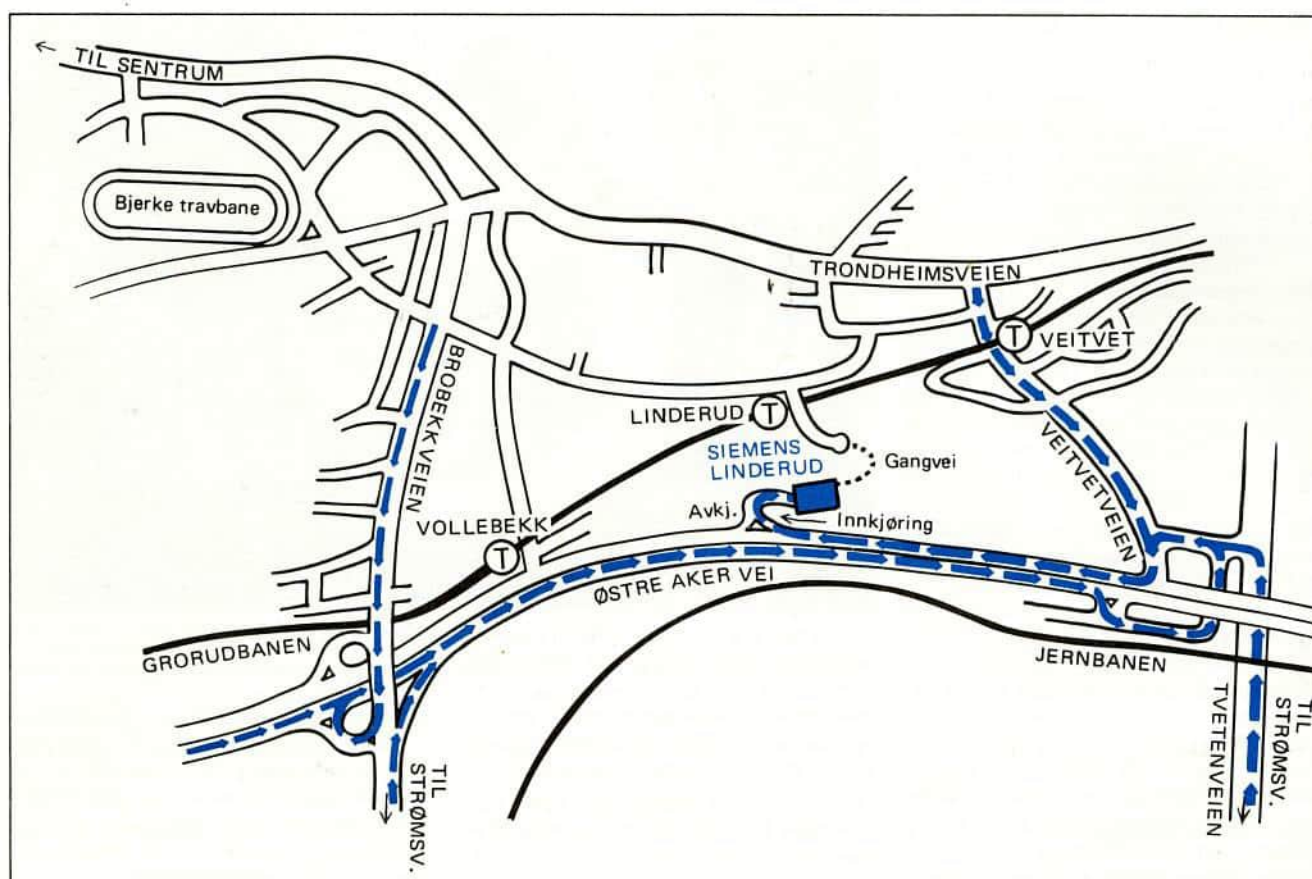
Åsdam opplyste at ordningen er under revisjon og man vil komme tilbake til saken senere.

Valg

Følgende ble valgt til å lede Bedriftsutvalgets virksomhet i 1973.

Formann : K. Flønes
Viseformann : U. Guttormsen
Sekretær : A. Åsdam
Visesekretær : K. Aune

5 forskjellige måter å komme til Siemens på Linderud på (pluss den 6.)

Dette er en helt ny og å jour-ført tegning over fremkomstmulighetene til Linderud. Bemerk spesielt den nyåpnede forbindelsesvei mellom Ø. Aker vei og Strømsveien.

Først var det bare fryd og gammen - tenk, vi hadde to oppkjøringer til vår nye arbeidsplass - en rett inn for de som kom nordøstfra og en med kryss av veien for de som kom sørvestfra. Det hele fungerte enkelt og greit helt til de som kom fra byen (ca. 50 biler?) plutselig en dag fikk seg presentert røde lapper. Deres oppkjørsel var blitt utkjørsel og således enveiskjørt - og hvem er det egentlig som er så våken i en tidlig morgenstund at han ser et enveiskjøringsskilt som er kommet opp i løpet av natten på den vei han har brukt i nesten et halvt år ?

Så ble det altså felles oppkjørsel for alle - og felles utkjørsel. Men det gikk greit - de som kom fra byen fant et smutthull i midtrabatten og smatt med halsbrekkende manøvre inn foran biler i den andre kjøreretningen og inn i oppkjørselen - det vil si, helt til smellene var blitt så mange at midtrabatten ble stengt for godt. Men for de som kom utenbysfra var det enda bare fryd - for de kunne foreta samme manøvre fra utkjørselen når de skulle hjem

Idager Østre Aker vei firefelts kjørebane med midtrabatt hele veien. Ingen har anledning til å snike lenger - noe

som igjen betyr flere kilometer ekstra vei for alle henholdsvis når de skal til og fra jobben.

Forresten - et smutthull er det ennå - vår praktfulle gangvei (som nesten alle fotgjengere søker å unngå) har vært prøvd av mange motordrevne fremtøninger for å finne frem til vårt anlegg (se illustrasjonen). Ja, til og med politibilen benytter denne som snarvei ned til Østre Aker vei. Hva om vi begynte å tenke på en bro eller undergang ved Østre Aker vei 90????

Trio